

ו', דהוה סליק על כל אתוון, וגליף לוון, במא דאיתמר. בגין דרזא דאת ר' איקרי קול השופר, ובגין כה בתיב רואים. ובד שמעו לא שמעו אלא קול מילולא חדא, דכתיב (ובאים דיב) קול דברים אתם שומעים, ההיא קול דאיקרי דברים, דהיא הו אמר מלָה בלחודי.

ואף על גב דכל ישראל חמו יקירה דקודשא בריך הוא, לא הו חמאן, אלא במאן דחמי מגו עששיתא, והוו מסתבלן למנדע חכמתא באינון אתוון דהו נפקאי. והוו חמאן נהיר דנהיר מגו נהיר אחרא. ועל דא כתיב, (שם ד טו) כי לא ראייתם כל תמונה.

אנבי רזא דזכור, רזא דדכורה, דבטש ואנהיר לדבור, ונפקאי אלין אתוון לאתעטרא, ובאלין אתוון הו חמאן, והוו שמעין מלָה דאיורי אנבי, דאייהו אסתפלותא הו חמאן מניהם. שמיעה דתיבותא דילhone, הו שמעין.

דברתיב קול דברים אתם שומעים. הוא שמיעה, למעד דברים, מאינון אתוון דהו חמאן. ואף על גב דkol דברים איהו, ואיהו הו מליל, לא הו ממיל אלא מלָה, דאיינו אתוון, במא דאיתמר.

אנבי הקא איהו רזא כלל. ופרט, יהו"ה אללה. ה', רזא דזכור. אללה, רזא דשםור. ועל דא הקא כלל ופרט, ואורייתא ברזא דא מתעטרא. בכלל ופרט, כלל דכל אוריותא. וכל פקידי אוריותא. בגין דאייהו כלל דזכור ושמור בחדא.

במא דאוקימנא בספרא דשלמה, בגילופא דעתורא דאתוון. אנבי: א"י דבר. נ"כ נוקבא. ושפир איהו, והכי קאמיר, אני דבר ונוקבא בחדא, דהא נו"ן כפופה איהי נוקבא בכלל אחר. אוף הקא אנבי כלל בחדא. אמר נקט אנבי, ולא אני. אלא נ"כ תרי נוקבי אינון, ותניון, בגונא דשבינה למטא, אוף הקי שבינה לעילא. וכלא אשכח במלת אנבי, בחיבורא חדא. אנבי כלל דזכור, רזא דכל מהימנותא, כלל דעילא ותטא. יי"ד: לעילא לעילא, ראשיתא דכל מהימנותא. נ"כ: תרין נוקבי, עילאה ותטא, תרין עלמין עילא ותטא. א: רזא דקו אמצעתיתא, דנטיל מכל סטרין, מעילא ומפטורי. ועל דא הקא אשכח כל רזא דמהימנותא.

ובגין והקא פלייא פלא, בחיבורא חדא, כלל דזכר, שاري בהאי מלָה, לאעטרא רזא דאוריותא במלָה דא אנבי, כלל דכלא. ה' אללה, פרטא דכלא, שמא שלים, דאתגליף עלייהו דישראל פדר. היא חי (בראשית ב') ה' אלהים, שם מלא, על עולם מלא. דקיימה איהו

בלחודוי, ואותעטיר בגויה. בגין דלא אשתחח בההוא (דף מה ע"א) זימנא עמא ולישן, על מה דאותעטיר. בגין קה הוה מתעטר בגויה, ואקרו ה' אליהם.

בזון דאתו ישראל, וקיימו על טורא דסיני, וקבעלו אוריתא, פדין אותעטיר שמוא שלים עלייהו היישראל, ואקרו אליהך. וכד אמר משה (רבינו) ה' אלהינו, בגין דאייהו שבחא דישראל, ועמיה אהרן כהנא רבא, ובנוי דמשה מסטרא אוחרא. ביה הוה מתעטר שמוא שלים יתר מישראל, רעל דא הוה אמר ה' אלהינו.

ועם כל דא אכלייל עמיה לכל ישראל, דלא כתיב ה' אליהם, אלא ה' אלהינו, כלל בחדא, לאותעטרא עלייהו. רעל דא אותעטרא ישראל על טורא דסיני, למיהו שמוא שלים מתעטרא עלייהו בחדא, זהה מקדמת דנא לאקרו ה' אליהך, אלא ה' אליהם.

בזון דקבעלו ישראל אוריתא, מסתימה דהוה אספים בגויה, בהיא שעטה אחותפה, ואתמשך לאנhra למתא, ולאותעטרא עלייהו דישראל. ומן אותן אחותפה ואתמשך לאנhra למתא, ואותעטידך. רעל דא תנין ברזא דאתוון, שייעורא דאתך, בשיעורא דסתימו דם' סתימה. ומישיכו דאתנוין למתא, בשיעורא דכפלתא דנוין בפופה. זהה כלל ברזא חדא. וכלא הוה נפיק מההוא קול דברים דקאמון, דכתיב וידבר אליהם את כל הדברים האלה לאמר.

ספרי תורה

ותלה דלא עברין, האי איהו באת פ' ואות א', וכלא פ"א באשלמותיה. את ר' לית ביה כלל.

שערז אווכמן, פליין ולא שעין. דא איהו בר נש דשטייך פדייר. אבל פקייח איהו, מארי דליישנא ביישא, مليוי ברוגזא, פום ממיל רבבן, אצל ולא אצל, מארי קטטא בבייה, לא חייש ליקרא דבר נש, חד בפומיה וחד בלבייה, הפקפך בלישניה, גיבניין דיליה סומקין צעיר.

ואי קמיטא תחות עיגניה רב, ואיזיל עד חוטמא מסטר ימינה, ותירין תחותיה, חד מניהו זעיר מאוחרא, דא שכיב בנדיה מיומין זעירין, וחובבה רשים ביה רשיימין אלין.

בין כתפיו אית ליה רושם חד, וארבע שערין ביה, חד מניהו באמצעתה רב ותלי, ותלה אחרניין זעירין. ועוד לא הוה עבירה דא, והוא תלת

זעירין, וחד דאתרשים ביה דקיק וזעיר מפלחו. והוא רושם הוה ביה מקדמת דנא אוכם, ואינון שעירין חווירין בלהו. השטא לאו חci, אלא רושם אוכם, וחד סומק אפרשיימו דטולפחה באמצעיתא. והוא שערא דאתרבי בין אחרניין, רישיה סומק, ודרашטאר חיוור. אי פב בתיבתא,

תשפח בעיניה ימיא חד היינא, חיוור גו הוה אוכמא.

במצחיה תלת שרטוטין עבריין, ותרין דלא עבריין. והוא רושם אוכם, וסחרניתה חוטא סומק, ובענו הוה חוטא, חד שערא דקיק זעיר, ותלת שעירין באמצעיתא, בלהו בחדא. זעיר יחכם באורייתא, يولיף, ולא יצלה בעובדי.

ואי ירוזא דעינא לא אצבע כל כה, ועינוי אוכמן, וחד חוטא סומק זעיר, עבר בין אינון גוונין. בדין איהו באת פ' בשלימיו, ובאת ר' בלחוודוי.

במצחיה תשפח שית שרטוטין, תלת עבריין, ותלת לא עבריין. שעיריה מקיף ולא כל כה, תלוי ולא תלוי. האי איהו בשלימיו לכל בר נש. קמץן איהו, לית ביה חידו, ואפילו בחדוה לא אתחז. בדורנו אתחז. אטמים אונדניה שמאליה. בשינויו אית תלת רברבין מלעלآل, ויהבין לוין דוקפתא אינון דלחתא, מהימנא איהו ולא כל כה.

אנפוי ארכין, ולא שפירין, קליה באיתטא, ומלווי באיתטא, מקנה פומיה במלוי, אפתח אצבעאן דידיוי בAMILOLIA. בד אזל, אקדים ליה בליטתא דפרטאי, דלא יחוב בר נש לגביה, עלייה בתיב, (דברים כד) כי תועבה היא לפנוי ה'.

עיגין ירוזין, ואליין סימני ביה, ואנפוי ארכין שפירין, שעורי אוכמן ומריטין מלעלאל ברישיה. רישיה רב, בד אזל ביפוי רישיה, קרייצין דעינוי בקדמאות, עלייה בתיב (משלי א טו) מנע רגלה מנטיבתם.

עיגין רברבין וירוקין, דא איהו בתרין אתוון, ר' פ"א, חד יחידא, וחד בשלימיו. במצחוי שרטוטא חדא, דАЗיל ועבר מפטר לסתור, ותלת אחורניין אית דלא עבריין. מצחיה רב. קרייצין דעל עינוי לאו רברבין. בדיקניתה שערא טפי. דא באנפוי שפירין סומק, שעיריה שעיע ולא כל כה. דחיל חטאה איהו, רחמים אורייתא איהו, רחמים לאינון דמשתדלין בה, חרי בכלא, עביד טיבו לככלא, בדיבא לתועלתה, מהימנא איהו לזרין דאוריתא, טב איהו למילין דעתמא, מאן דاشטאף בהדריה לא אצלה, לא איהו, ולא אחרא. אצלה איהו בלחוודוי, דקה את ר' גרים. פנים איהו ברישיה לעילא, רשיימה חד מכתשא דהוה ליה תפון, דעבד